

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3CoE/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715204575
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715204575.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35807598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti povinnému: B. S., bytom P. Q. XX, o vymoženie 976,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1. októbra 2015, č. k. 7Er/400/2015-15, takto

rozhodol:

Odvolačí súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie a zároveň súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p.. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe návrhu oprávneného súdny exekútor podal na tamojší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny vo výške 976,53 Eur s príslušenstvom, a to na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadenom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. SR 19925/09 zo dňa 27.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2010 a vykonateľnosť dňa 21.01.2010. Zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 8Er 106/2010 bolo zistené, že oprávnený dňa 01.02.2010 podal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na podklade totožného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadenom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., Bratislava sp.zn. SR 19925/09 zo dňa 27.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2010 a vykonateľnosť dňa 21.01.2010. Na základe návrhu oprávneného súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením č. k. 8Er/106/2010-29 zo dňa 03.12.2010 exekúciu zastavil z dôvodu, že súd vyhodnotil exekučný titul ako nepreskúmateľný. Toto rozhodnutie potvrdil aj Krajský súd, a to v konaní 5CoE/288/2010-25 zo dňa 15.07.2010. Súd prvého stupňa konštatoval, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má bez ďalšieho za následok zastavenie konania. V predmetnej exekučnej veci bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi /totožným oprávneným a totožným povinným/ bolo už vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8Er 106/2010 exekučné konanie pre vymoženie rovnakého práva, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s.. Podľa názoru súdu prvého stupňa uvedený rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku *res iudicata*. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho

zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania. Z uvedených dôvodov súd exekučné konanie zastavil. Súdny exekútor si trovy za výkon exekučnej činnosti neuplatnil, a preto súd prvého stupňa ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O.s.p. Uviedol, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. V predmetnej veci však súd prvého stupňa o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale nad rámec zverenej právomoci rozhodol napadnutým uznesením o zastavení exekúcie. Zastával názor, že danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval ust. § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z., aplikovať zásadu res iudicata. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete „vec“, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť, pretože exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Je teda zrejmé, že exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces, v dôsledku čoho akékoľvek skončenie exekučného konania nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 21.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 1 139,18 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., zo dňa 27.11.2009, sp. zn. SR 19925/09, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 18.01.2010 a vykonateľnosť dňa 21.01.2010. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní sp. zn. 7Er/400/2015 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už tamojší súd vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 8Er/106/2010-14 zo dňa 29.04.2010 konštatoval, že nemá povahu vykonateľného exekučného titulu. Uvedené rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5CoE/288/2010-25 zo dňa 15.07.2010. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 8Er/106/2010 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., zo dňa 27.11.2009, sp. zn. SR 19925/09, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 1 139,18 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením č. k. 8Er/106/2010-14 zo dňa 29.04.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, pričom toto uznesenie potvrdil Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5CoE/288/2010-25 zo dňa 15.07.2010. Následne súd prvého stupňa uznesením č. k. 8Er/106/2010-29 zo dňa 03.12.2010 exekúciu zastavil.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa rozhodovacej činnosti NS SR k existencii vady podmienok konania spočívajúceho v prekážky veci rozhodnutej res iudicata dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené všetky tri podmienky, a to po 1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, po 2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi, po 3. a o tej istej veci.

S ohľadom na celkom jednoznačné závery o podmienkach uvedených vyššie pod bodmi 1., 2. exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právni nástupcovia, zostáva posúdiť, čo sa v exekučnom konaní rozumie tou istou vecou, ako je vec, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté.

V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážka res iudicata zakladá zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napr. zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia exekučného titulu zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Trenčín pre vymoženie práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením Okresného súdu Trenčín, ktorým bola v konečnom dôsledku exekúcia zastavená.

Podľa názoru odvolacieho súdu nespôsobilosť exekučného titulu, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nejako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku *res iudicata*.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.